

Előfizetési árak

Helyben:

Egész évre 10 kor., fél évre
5 kor., negyed évre 2 k. 50 f.

Vidéken:

Egész évre 12 kor., fél évre
6 kor., negyed évre 3 kor.
Egyes szám ára 8 fillér.

SZENTESI LAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Vajda B. Utóda könyvnyom-
daja Szentés, Kossuth-tér.

Egyes példányok kaphatók

Kálmán J. Sándor és Stark
Nándor könyvkereskedésében
valamint lapkiadóinknál, a
kiknél lapunk előfizetése is
megrendelhető.

Megjelenik hetenként háromszor:

vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Felelős szerkesztő:

SIMA LÁSZLÓ

Hirdetések árát,

valamint nyiltéri közleményeket kiadóhivatalunk méret szerint
a legutányosabban számít.

Jövő feladataink.

I.

(S—ó). Nagyon régóta hangzik az a panasz, hogy célszerűen, részletesen kidolgozott munkaprogram nélkül, rábízva magunkat teljesen a sors szeszélyeire várjuk, hogy majd csak fejlődünk valamire, ha előre nem is, hátra bizonyosan. Néhai való Apaffy Mihály, Erdély fejedelmének kényelmes jelszavát választva magunknak: »Fata viam inveniat« jó magyarsággal: a sors majd csak kilyukad valahová. Elismerjük, hogy ennél könnyebb jelszót nem írhatnánk fel lobogónkra. De mindjárt hozzá is tehetjük, hogy könnyelműbbet sem.

E lap hasábjain nagy vonásokban megrajzoltuk már a jövő feladataink képét. Nagy vonásokban, széles általánosságban mellőzve minden részlet kérdést, tisztán arra mutatva rá, hogy városunk jövőjének merre keressük a helyes utját, milyen irányban dolgozzunk nem csupán azért, hogy túl ne szárnyaljanak a környék városai, hanem azért is, hogy biztosíthassuk magunknak azt a pozíciót, amelyet nem csak elfoglalhatunk, hanem el is kell foglalnunk.

Kifejezésre juttattuk akkor aggályainkat, a mai »nem törődöm« legyen, aminek lenni kell« féle helyi politikával szemben s a saját kötelességéből folyó határozottsággal követeltünk rendszeres, mindent magába foglaló és a legapróbb részletekig kidolgozott, céltudatos munka tervet, amelynek fokozatos keresztülvitele által évtizedekre lerakhatjuk biztos alapjait pozíciónknak.

A multkor megvázolt munkaprogra-

mot ezuttal szélesebb alapon tárgyaljuk. Igénytelen észrevételek ezek; de amelyek megszívlelésre érdemesek s amelyeket különös figyelmébe ajánljuk a fentiszelt magisztrátusnak és a városatyáknak egyaránt.

A legelső teendőnk egyike, hogy a város közterheinek apasztását keresztül vigyük.

A második, hogy városunk rendezésének nagy kérdését végre-valahára düllőre juttassuk.

A harmadik, hogy a Szentést, mint megye székhelyt megillető állami közintézményeket megszerezzük, illetve erre vonatkozólag lépéseket tegyünk.

Negyedik, hogy munkásnépünknek tisztességes életmód nyújtására hatósági kezdeményezésre gyarak alapítását tegyük lehetővé.

Az ötödik a szentesi vasúti csomópont létesítése.

A hatodik, hogy a rendelkezésünkre álló alapítványokat rendeltetésüknek megfelelően felhasználjuk.

A hetedik a városháza építés kérdése.

A nyolcadik a helyi rendőrség újjászervezése.

A kilencedik a községi takarékpénztár létesítése.

A tizedik a kövezési program megállapítása.

A tizenegyedik önnálló törvényhatósággá való átalakulásunknak előkészítése.

Igy felállítva ezeket a kérdéseket szinte meglepődünk azon, hogy mennyi és mi minden feladat áll előttünk s csodálkozunk kell azon, hogy ezek a nagy kérdések máiglan megbolygatlanul hevernek, nem

érinti őket senki, nem sürgeti őket senki.

Pedig nem mondhatjuk, hogy lehetetlen ennyi mindenre kiterjedő munkaprogramot felállítani s nem állíthatja senki, hogy lehetetlen belevágni egyszerre ennyi kérdésbe. Nem, abból az egyszerű okból nem; mert céltudatos program esetén a fokozatosság elvén minden megvalósítható.

Legelső sorban tisztán kell lennünk azzal, hogy Szentésnek hivatása, hogy a Tiszazug és a hármás Körös torkolata környékének központja legyen. Földrajzi fekvése predesztinálja erre. Természetesen azonban a predesztinálás egy magában semmit sem ér akkor, ha nincsen is meg bennünk az akarat arra, hogy hivatásunkat elérjük, hogy kedvező helyzetünket kiaknázzuk.

A mai helyzet, egy átmeneti kormányzás ideje, nem mondható ugyan teljesen alkalmasnak arra, hogy mindent megvalósíthassunk, azonban egyet határozottan meg kell állapítanunk, azt nevezetesen, hogy ez a mostani helyzet olyan, amelyben kellő alkalmazkodással és kedvező pillanatban való jelentkezéssel ha mindent nem is sokat keresztül lehet vinni. Annnyit legalább is, amennyi teljesen elegendő arra, hogy bizony tudjunk rá építeni annál inkább, mert ez az átmeneti helyzet úgy lehet a legrövidebb időn belül véget ér és kezdetét veszi a nemzeti fejlődés reményteljes ideje.

De tisztában kell lennünk azzal is, hogy a főka kevés és sok az ember, vagyis több éhséget kell a kormányynak lecsillapítani, mint amennyi kenyér rendelkezésére áll, következésképpen nagyon korán kell megmozdulnunk, hogy valamit elérhessünk.

A „SZENTESI LAP“ TÁRCAJA.

Napsugárban.

A leány odatámaszkodott a kerti kiskapuzhoz. A fiú egy virágot szakított le és esdő tekintettel nyújtotta a lánynak, akinek arcát égő pír öntötte el. Fejük felett a napsugár játszott, halványzöld reflexet vetve arcaikra, amint keresztül tört a nagy szederfa lombjain.

Délután volt. Forró júliusi délután. Olyan, aminőről a szerelmes költők álmodnak: perzselő esőku, forró napfényben úszó délután. A napsugárnál talán a szívük volt forróbb, talán szerelmük tüzeesebb és ajkaik esőkuja perzselőbb.

A lány felrezzent.

— Meglátunk...

A fiú még erősebben fonta át karjával karesző derekát és megegyszer megcsókolta.

— Lássanak meg... Mindenki tudja, senki se hiszi...

És a lány nem ellenkezett. Visszaadta a csókot.

Ók szerettek.

A napsugárban is szeretet csillogott. Az a perzselő forró sugár, amely megtörve resz-

ketett falomban, virágon, fűszálon az isteniszeretet melegségét hozta a földre. Az ég azurja olyan vakító fényes volt. Tiszta kékjén nem volt egy szemernyi folt. Tiszta volt, mint a két gyermek lelke, mint szíveik érzése, amelyben nem volt vágy, nem volt érzéki.

— Hogy ragyog minden, mondta a leány.

— Csillogó napfény, zöld aranyos ragyogó sugarak, vakító fényű tiszta kék ég... Olyan az égből, mint a te szemed.

— Bohó fiú...

— Bohó leány...

A ragyogó napfényben szinte paradicsomnak látszott a virágos kert. Minden virág ezerte fényesebb, minden szín százszorta ragyogóbb volt.

— Ez a paradicsom édes, mondta a fiú.

— A mi paradicsomunk, mondta rá a leány s rahajította aranyos szőke fejét a fiú vállára.

Elhallgattak. Csak szívük halk verése hallott, csak egy kis szorgalmas méhecske dongása.

Egy pille csapott át előttük s leszállott a közeli rózsára. Aranyak látszott a pille sarga szárnya, napfényben csillogó tiszta szinaranyak.

— Fogd meg édes...

A fiú a pille után ment, az észrevette a veszedelmet s tova röpött, neki a napfényes, sugaras mezőnek. Utánna futottak mind a ketten. Lent az ér partján, ahol sok vizi-liliom nyílt ott fogta el a leány.

— Megvan... Én fogtam meg!

Futottak vissza, hazafelé. Neki bátran a magas domb oldalnak. Ott a ház előtt az árnyékos kispadon leültek. Megfogták egymás jobbát. Egy darabig hallgattak, azután gyermekes örömmel beszéltek a napfényről, a ragyogó sugáról, tiszta kék égről, ártatlan szívük égő szerelméről.

— Ragyog a kék ég; a szemed látom benne, mondta a fiú.

— Távolról imára kondul a harangok szava, hangodat hallok benne, mondta a leány.

— Az ég derüje aranyos mosolyod.

— A nap forró tüze, égető szerelmed.

— Virágok illata felked kedvessége.

— Napfény ragyogása, tiszta lelked fénye...

— Szeretsz?

— Szeretlek.

— Csókoldj meg...

A leány átöleli mind a két karjával,

Ennek a cikksorozatnak az a célja, hogy figyelmeztessünk az időnk elérése, amíg el kell hajítani a régi lobogót amelyre a »Fata viam inveniat« féle jelszó volt írva és ki kell tűzünk a zászlót, amelyre haladás jelszava »Előre« van írva.

Tanácsülés. A városi tanács legnap délután 3 órakor dr. *Mátffy* Ferenc polgármester elnöklésével, a főjegyzői hivatalos szobában tanács ülést tartott. A tanács ülés a képviselő testület hétfői közgyűlésének tárgysorozatával foglalkozott.

Szabadságon. *Arady* Kálmán rendőr-főkapitány megrongált egészségének helyreállítására hat heti szabadságot kér.

KRÓNIKÁS JEGYZETEK.

Itt a kánikulla.

Semmi újat nem mondunk vele, ha azt állítjuk, hogy nagyon meleg van. Mőfedelet meleg, olyan hogy télen a legfagyosabb természetű ember sem bírná ki a szobát, ha ilyen melege fűtenék. És csodálatos ezt a nagy meleget mégis csak kibírja az is, aki télen jéghideg szobában érzi jól magát. Nagyon természetes a kánikulla egyuttal az ugorka ideje, amely arról nevezetes, hogy nem történik semmi amikor szenzáció számba megy és felhababot írnak az újságok olyan eseményről, amelylyel egyébként három sorban kényelmesen lehetne végezni.

Csodák csodálatos, sőt legcsodálatosabb, talán legcsodálatosabb eseménye: az elmúlt héten nem érkezett meg a *tizenyolcadik feltétlenül biztos forrásból származó hír.* A nyájas olvasó bizonyára tisztában van vele, hogy dr. *Kelemen* Béla tápéi képviselő ur, egyes, kettős, esetleg három — négyeszeres főispánságáról. Pedig, hogy semmire sem voltunk kíváncsiabbak, mint éppen erre, azt nagyon könnyen meg lehet érteni. Arra voltunk nevezetesen kíváncsiak, hogy a tizenyolcadik hír milyen alakban fog megjelenni s s milyen kétségbeesett erőfeszítést tesz a tápéi követ a főispáni szék után.

Hát a hír nem érkezett meg. Nem hivatunk ugyan miatta keserves könnyeket.

keblére vonja forró szerelmmel és ajkuk összeforr, emésztő tűzben, mézédés gyönyörrel hozzantartó csókban.

Fölöttük a napfény ragyog, a leány szöke haja csillámlik, mintha glória rogyogna homlokán...

Még egy csók, még egy ölelés. Nem látunk semmit, csak ragyogó napfényt. Nem éreznek semmit, csak csókjaik lángját. Nem hallanak mást csak szeivek egyggyé dobbanását.

— Szeretsz?

— Szeretlek.

— Csókolj meg...

A fiú keblére vonja a leányt és ajkuk összeforr még egy hosszú csókban.

Az égalja biborszímben uszik.

Lement a uap.

L. D' Amis.

Az első találka.

Irta: **André Theuriet.**

Bár *Laurentia* de *Suize* még csak húsznyolc esztendő volt és egy unalmas, mogorva, ötven esztendőds tudósna volt a felesége, mégis híven megtartotta hitvesi esküjét. Szinte erényként kell ezt megemlítenünk, mert szép volt, s olyan környezetben nőtt fel, ahol a hűséget nem vették valami szigoruan. Minden barátjának volt »valakije« vagy legalább is flirtelt valakivel és így, aki ebben a légkörben elkerüli a ra-

Csak megállapítjuk, hogy a nagy meleg ugy látszik elolvastotta a főispáni jelölt úr törökvesi képességeit.

Nekünk nem baj.

A főkapitány szabadságot kér. Hat hetet. Azt írja kérvényében, amit már a polgármesteri jelentésben is olvastunk, hogy a rengeteg dolog megrongálta egészségét és ezt megtoldja azzal, hogy látóképessége is meggyöngült. Mind a kettőt elhisszük, mert közrendészeti állapotainkon látszik. Ha megkapja a szabadságot a főkapitány úr, mi fogunk örülni legjobban. Egyrészt, mert aki helyettesíteni fogja nem végzett ugyan jogot; de erősebb ember, jobban is érti a dolgot, mint a főkapitány úr, másrészt pedig mert bizalom ébred bennünk. Bizunk, hogy a főkapitány ur amíg felülvéte visszater a szabadságról jobban fog látni és hallani.

Hogy *Szentes* fokról-fokra süllyed s a környék városai kezdik minden téren tulszárnyalni olyan régi dolog, hogy főlöleses papirosra vetni. Azt azonban mégsem mertük volna hinni, hogy a szomszédos *Csongrád* is tulszárnyalja nemcsak abban, hogy ott rendes és becsületes társadalmi állapotok vannak, nem züllött annyira a helyzet, hogy egyáltalán beszélni sem lehessen társas életéről, amint hogy *Szentesen* nem lehet. Nevezetesen úgy áll a dolog, hogy *Csongrád* összes kövezett utcáit napjában többször rendszeresen locsolják és az utcák szemetjét össze takarítják.

Igaz *Csongrád* közelebb van a művelt nyugathoz, mint *Szentes*.

A *szentesi* Kossuth szobor létesítését több ízben követeltük és nógattuk a szobor bizottságot, hogy tegye meg a kezdeményező lépéseket. Azóta meggyőződünk egész pontosan arról, hogy a Kossuth szobor létesítése ma még lehetetlen. A szobor alap 24.168 K. 60 fillér összesen. Ez az összeg tényleg nem elegendő. Azonban a szobor bizottságot mégis kárhoztatnunk kell. Ért mert télen. Mert hanyag. A szobor alap a vadászterületek bérjövödelméből létesül. Ilyen összeg, három évi haszonbér mintegy 13,000 korona ma is a közpénztárban fekszik felosztást vagy felhasználást várva. Tessék a szobor bizottságnak társadalmi akcióit indítani, hogy azok, akiket néhány korona vagy néhány fillér il-

gályt, annak már igazán erényesnek kell lennie.

Az ura, *Ammont* de *Suzie* talán nem is bánta volna, ha kevésbé állhatatos. Ő egyiptológus volt; ez elfoglalta mindenestől, és éjjel-nappal szabadjára hagyta a feleséget. Pedig alkalma lett volna az asszonynak éppen elég. Többek közt egy bizonyos *Roger* la *Brune*, aki követ volt a külügyi hivatalban és szabad óráiban szimbólikus verseket írt, minden lehetőt elkövetett, hogy a szép asszonyt meghódítsa.

Ez a fiatal diplomata halálosan beleszeretett a tengerzöld szempárba, amelynek oly veszedelmes volt a csillogása; a finom szöke hajba ú leányosn karbusz termelbe. *Laurence* mindenütt találkozott vele a társaságban és a nyaralókba is mindenüvé egy időben voltak meghíva; így esett, hogy jóbarátokká lettek.

Roger mindig első vendége volt a *Suizen* five o' clock-jának. Gyakran, amikor már minden vendég elment. Ő még ott ült mellette a kandallónál és a leggyengédebb formában szimbólikusan megvallotta a szerelmét, és beszélt neki a szerelem rózsakertjéről. De *Laurence* e beszéd alatt mindig résen volt. Elég érett volt ahhoz, hogy tisztában legyen a fiatal ember céljaival. Szeretreméltónak, szellemesnek és veszedelmesen beszédesnek tartotta; ám ha csak egy pillanatra is megfedezkedt magáról, szigoruan rendre utasította.

letne ezekből az összegekből mindannyian lemondjanak róla s így az összeg is a szobor alaphoz csatolva olyan összeg álljon rendelkezésünkre, amely a szobor megvalósítására elegendő.

Vagy azt hiszik ez lehetetlenség, illetve maguk akarják lehetetlenné tenni?!

Barázda.

Köztisztaság, közegészség.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Szentes, 1906. júli 28

A közbiztonság kérdésével foglalkozó cikkelt én is meg rajtam kívül e város közönségének igen sok polgára nagy figyelemmel olvassuk a *Szentesi Lapban* és bizony alá is írjuk azokat a kemény kifakadásokat, amelyek a cikkben kidomdorolnak és mint egy ostonesapás hullanak egyes fejekre, amelyek barázdát zántott már a sok hivatalos gond és a melyek megöszültek a város pénztárából sok idő óta feszedgetett magas fizetések felszedgetése közben.

Mert úgy állt a dolog itt *Szentesen*, hogy élethosszigan kinevezett és évtizedeken át egy és ugyanazt a munkakört betöltő tisztviselők vezetik itt azt a reszortot, amelynek feladata lenne a város közbiztonsági, köztisztasági és közegészségügyi érdekeit ellenőrizni, felmutatni és előmozdítani.

Ha van jogos támadás közhivatalnok ellen, akkor a *Szentesi Lapnak* a főkapitány ellen felhozott vádjai és támadásai jogos, megérdemelt vádak és kellene hogy annak eredménye is legyen.

Mert bizony botrányosan elhanyagolt ennek a városnak minden olyan érdeke, mely a köztisztaság és közegészségügyével kapcsolatban áll. Nem is hozok fel új dolgokat csak annál a tárgynál maradok, amelyet ez a lap legutóbbi számában felszínre hozott: az utcák és udvarok állapotánál.

Rondaság, piszok, bűz tölti el az udvarok utcák, közterek legnagyobb részét, dögletes levegőt teremtve az egész városban. Aláírom azt is, hogy ezen az állapoton kérelhelten szigorral kellene segíteni és változtatni. Megbüntetni mindent és mindenkit aki a saját portáját és annak környékét nem tartja tisztán.

És mindjárt indítványt is teszek a keresztülvitelre. Kezdje el a főkapitány a hozzá

Nem mintha ő maga érzéketlen maradt volna ennyi gyöngédség láttára, de nagyon szemérmes volt és rettegte a tiltott szerelmtől. Teljesen tisztában volt vele, hogy *Roger* ha csak egyetlen egyszer megengedi, hogy *Roger* megcsókolja a karját, ennek soha jóvá nem tehető következményei lennének.

Mégis hiába volt minden szigorú övintézkedése. Egy este, ismételt heves könyörgésre, meghatótt lett — nagyfelküen oda adta a kezét és barátságosan megszorította a fiatal emberét. Kellemes meglepetés volt neki az az érzés, amelyet ez a kölcsönös megszorítás okozott. Csakhogy ezután már nem tudta olyan erőlyesen elutasítani a gyöngéd szerelmi vallomásokat, mint azelőtt.

Másnap *Roger* ügyesen fel tudta kelteni benne ugyanezt az érzést, s a kölcsönös megszorítás megisméltódott. Ám mintha ezzel a megszorítással elvesztette volna minden akaraterejét. *Roger* lassan-lassan magához vonta s forró csókokkal halmozta el fiatal asszony szemét.

Eleinte persze elkabult a váratlan, édes csóközöntől. De aztán felugrott, szegyezte magát, dühös volt. Ekkor *Roger* meggyőzte arról, hogy tulzottan rossz jelentőséget tulajdonít a tisztelet ez ártatlan jelének. Végül elhítte, hogy ha valakinek megcsókolják a szemét, az nem több, mint hogyha a kezét csokolják meg. Megengedte hát azt a gyöngédséget.

(Folyt. köv.)

legközelebb álló háztulajdonoson, a város házában.

Sok piszok, sok szemét van a kobozi-ban is, meg a cigányosoron is, de annyi, mint a városnak a Kossuth tér egyik részét magában foglaló házaiban és ennek környékén van, az előbb említett két város részben összesen sincs.

Tessék megnézni a Jurenák házat, annak az utca felőli oldalát; a kőháni fallal körülvett régi városházat, ahol a közpénztár, levéltár, nyilvántartó és több hivatal van. Vagy tessék elmenni a Jurenák ház mellett levő kis utcán a kath. templom felé és azt a dögleletes büzt terjesztő istálló trágyát szemügyre venni, amely miazmás illatával és kiállhatatlan undort keltő színevel ott folyódiál az utcán néha valóságos tengert képezvén.

Utálatos piszok, szeny, mocsár mindennél. Nem is beszélve a többi épületekről.

És ennek a városnak van kétszáz és egynéhány képviselője, hatvan-hetven tisztviselője, akiknek több mint ötven százaléka minden nap látja ezt a förtelmesen ronda dolgokat, de nincs senki, aki oda állana a porondra ahol annak helye van és azt mondaná:

— Ha pedig ezt a tühnetlen állapotot meg nem szüntetik, elcsappjuk az egész városi tisztikart!

Egész nyugodt vagyok felőle, hogyha ezt a szentenciát alkalmazná a városi közgyűlés, a polgármester rögtön kitalálná, hogy kinek a kötelessége, kinek a hatásköréhez tartozik annak a gyalázatos állapotnak a megszüntetése? . . . Ha nem az övé, vagy nem a főkapitányé és ha nem is a gazdasági tanácsnoké, akkor bizonyosan kitalálna valakit, akít el kellene csapni az egész magisztrátus helyett

Mert ha megszabadulhatunk attól a piszoktól és büztől, mely a városháza környékén évek óta uralkodik, igazán nem nagy ár lenne az egész tisztikar se! . . . Nemhogy a főkapitány.

UJDONSÁGOK.

Az ügyvédi meghatalmazás.

— Vád egy ügyvéd ellen —

Mult számunkban hírt adtunk arról a bűncseletről, amely egy polgári ügyből kifolyólag a szentesi járásbíróóság előtt keletkezett s amely *Vecseri Sándor* ügyvéd nevével áll összefüggésben. Az ügyben kiadott végzés, amely az iratoknak a szegedi törvényszékhez leendő áttételét rendeli el a következő: 1906 Sp. II. 297/4. szám.

Végzés. — A személyesen megjelent *D. Tóth Sándor* felperes által bejelentett perletételénél fogva a jelen per megszüntetetik, köteles azonban a felperes az alperesnek 4 korona perköltséget 8 napalatt különbeni végrehajtás terhe mellett megfizetni. Felperes által tett azon kijelentésnél fogva pedig, hogy *dr. Vecseri Sándor*, szentesi ügyvéd ezzen per vitelével meg nem bízta, illetve meg nem hatalmazta s hogy a keresethez A) a csatolt meghatalmazáson levő *D. Tóth Sándor* névaláírásnak a meghatalmazás fején levő *Dr. Vecseri Sándor* névirással való egybevetéséből nyilvánvalóan kiténik, hogy az egy és ugyanazon kézírás; a most említett névirásoknak pedig a kereset külszertén levő *dr. Vecseri Sándor* ellenjegyző ügyvéd irásából történt összehasonlításból kiténik, hogy a meghatalmazáson levő *D. Tóth Sándor* név aláírás magától *dr. Vecseri Sándor*tól származik, a mit megerősít a kereset tartalma is, mert ezen pert neki állott érdekében megindítani és a kereset is irodájából került ki, minthogy pedig *dr. Vecseri Sándor* ügyvéd ezen cse-

lekménye a btk 402. §-ba ütköző magánokirathamisítás vétségének ismérveit megállapítja, emélfogva az összes iratok az 1893. XVIII. t. c. 41. § a alapján indítványtétel végett a szegedi kir. ügyészséghez áttételnek. Szentesen, 1906. július 21-én Zombory s. k. kir. albiró.

Mint a végzésből kiténik a polgári perben eljáró albiró megállapítottak látja a bűncselekmény elkövetését s azt is meállapítja hogy az aláírás magától *dr. Vecseri Sándor*tól származik

Meg kell állapitanunk azt is és ez *dr. Vecseri Sándor*nak lapunk mult száma nyíltéri rovatában megjelent nyilatkozatból kiténik hogy a végrehajtás megszüntetése iránti kereset nem *Páczl Mihály* ellen, hanem *dr. Öze Gyula* ellen folyt s így egészen új por volt a melyben meghatalmazás nélkül nem lehetett eljárni.

— **Piaci állapotaink cimen lapunkban** két cikk látott napvilágot amelyekben felhivtuk a hatóság különösen a főkapitány figyelmét azokra a meg nem engedhető visszaélésekre amelyekkel rendszeresen üznek piacunkon. Felszólalásunk nem maradt eredménytelen, mert *dr. Cicatrieis Lajos* alispán sürgősen felhívta *Arady Kálmán* rendőrkapitányt, hogy huszonnégy óra alatt tegyen jelentést azokra a panaszokra vonatkozóan, amelyek a *Szentesi Lapban* napvilágot láttak és sürgősen intézkedjék a visszaélések meggátolásáról. Az alispán felhívása folytán a főkapitány az alábbi figyelmeztetést bocsátotta ki a panaszok orvoslása érdekében. Ezt az intézkedést a legnagyobb örömmel regisztráljuk; de azzal a fentartással, hogy azután irott malaszt ne maradjon, hanem a szigorúság, ahol szükséges, gyakoroltassék is. A rendelet különben így szól:

Szentes város rendőrkapitányaságától. 5327/Kp. 1906. **Figyelmeztetés.** A mérsárosok és huselarusítók elleni panaszoknak lehetőség elejét veendő, figyelmeztetjük a közönséget, hogy Csongrád vármegyének Szentesre is hatályos bíró, a marhavágás, husvizsgálat és huskimérésre vonatkozó szabályrendeletének értelmében I. Minden mérsáros és hentes tisztja színhust tartozik adni; a nyomtatéknak használni szokott részek, u. m. csontok, tüdő, máj, lép, vese stb. külön ár mellett árusítandók és ezek a vevő által vásárolt hushoz nyomtatékul nem adhatók. 2. A színhus és nyomtatékok sulyserinti árát kötelesek a mérsárosok és hentesek az aruhelyiségeik előtt kifüggesztve tartani. 3. Szagosodni kezdő s általában feloszlanak indul, tehát étkezésre alkalmatlan hus kimérni, vagy eladni — még olesobb árban sem, — sőt mérsárosokban és huselarusítás helyen tartani sem szabad. Ilyen húsoknak és húsnevelőknek közarúsításra bocsátása vagy eladása, kimérése akkor is szigorú büntetés alá esik, ha azok esetleg jégcszékényben vagy jégben tartás mellett a huselarusítási helyiségben nem látszanak is kifogás alá esőknek; de a piac-terén, a piac-terre, vagy onnét visszavitel, avagy az árusítási helyről való vitelközben a levegővel való érintkezés által válnak ilyenekké; 4. Minden mérsáros és hentes köteles a hus t törvényes mértékben (sulyserint) kiszolgáltatni és ennek könyvben ellenőrzhetése végett a székhelyiség belsejében egy próbamérleget tartani, melyen a hus-vásárló a husmennyiségét személyesen utamérhesse; 5. Minden mérsáros és hentes köteles a kimérőhelyet folytonosan tisztán tartani, s a kiméréshez szükséges felszereléseket mindennap tisztára mosni 6. A ki a szabályrendelet intézkedései ellen vét, kihágást követ el és szigorúan büntetettik. Minthogy a panaszoknak elejét venni csak a közönség támogatásával és a kihágást elkövetők szigorú megbüntetésével lehet, felkérjük a közönséget, hogy a husnak és húsnevelőknek törvényes mértékben való kiszolgáltatását a huskimérési helyiségben levő próbamérlegeken, a piac-terén pedig a r. hatóság által e célra felállított mérlegben való próba-

mérések által önmaga is ellenőrizze és ha a kimérésben hibát talál, a piac-terén található r. hatósági közeg által is mérésre meg és ugye, mint bármely más tekintetben hiány, tapasztalása esetén a r. kapitányságnál haladéktalanul tegyen jelentést, hogy a vizsgálatot azonnal megejthetni és a kihágást elkövetőt szigorúan megbüntetni lehessen. Szentes, 1906 évi Julius hó 26. R. kapitányság:

— **A rendőrségi iktató kérelme.** Egyik helyi lap azt a hírt hozta, hogy *Biró Pál* rendőrségi iktató szinten egyenruhát kér a közgyűléstől. Ez a hír nem felel meg a valóságnak. *Biró Pál* ruha illetményt kér a közgyűléstől arra az esetre, ha a rendőrség többi tisztviselője részére az rendszeresítetik. Az egyenruha kérdéséről mi elmondtuk már véleményünket. Ruha illetményről egyelőre szó sem lehet; de az első beszerzésre a város költséget adhat annál inkább, mert a rendőrségi tisztviselők felelőségi teljes munkájukat sokkal könnyebben teljesíthetik, ha az egyenruha meg mutatja kívül áll szemben az, aki rendőri beavatkozást tett szükségessé. Az egész országban azért hozták be az egyenruhát a rendőrségnél. Ha azonban a rendőrségi tisztviselők egyenruhát kapnak véleményünk szerint nem lehet kihagyni sem az iktatót sem az irnokot

— **A vasuti kövezet váma.** A magyar kir. állam vasutak igazgatósága 921 K. 7 fillért küldött meg a városi közpénztárnak, mint a mult hónapban befolyt kövezet vámat.

— **Hirtelen halál.** *Dömjén Sándor* I. tized 700 szám alatti lakos, gazdálkodó tegnapelőtt este kistókei tanyáján hirtelen meghalt. A vérmes 65 éves embert, aki jóízűen fogyasztotta el vacsoráját szívszélhűdés ölte meg. Holttestet nem boncolják fel.

— **Életmentési jutalom.** *Törő István* bezdáni illetőségű hajós legény mentette ki a mult hétfőn este a Tiszából *Sándor Annát* aki a hidról a hullámokba vetette magát. A hajós legény azt állítja, hogy élete vesélyeztetésével mentette ki a vízből az öngyilkos jelöltet és az életmentési jutalom kiutalása iránt folyamodik.

— **Az asszony után.** *Abonyi Tóth* István nagyon megutálta az életet azóta, hogy felesége meghalt. Az ivásnak adta magát s a pálinkában kereste a feledést. Csütörtökön egész déltájan ivott. Több mint egy liter pálinkát ivott meg az *özy. Dobray Sándorné* féle szőlőbeli lakásán. Éjfélkor hagyta abba az ivást, amikor elbűsüszott apásától *Vince* Jánostól. Isten áldja meg kigyelmedet édes apám, adjon az Isten erőt egészséget! — mondta neki. Vince lefeküdt, Tóth pedig kiment a kamrába, ahol felakasztotta magát. Apósa hajnali három órakor ébred fel s azonnal levágta az öngyilkost; akinek teste már egészen megmerevedett. A holttestet nem boncolták fel.

— **Sáskák a szomszédban.** *Mindszenti* levelezőnk írja, hogy a marakkói sáskák a község határában is jelentkeznek. A fenyegető veszedelemtől a hatóság intézkedés végett értesítte *dr. Cicatrieis Lajos* alispánt.

— **Ujabb állapotbetegség Hódmezővásárhelyen.** Megirtuk, hogy a mult héten a szomszédos Hódmezővásárhely határára a lépfene miatt zár alá helyezték. A napokban a sertés vész is fellépett a szomszédos városban s így a város határa most kétszeres zárlat alatt áll.

— **Vásár.** Soroksár község nyári vásárja augusztus 5-én és 6-án lesz megtartva. Vészmentes helyről sertések kivételével mindenféle állat felhajtható.

— **Apró hírek.** *Baleset.* Brenner Ferenc éjjeli üzlet tulajdonos háza udvarán megboltolt és halbokajz eltört. A közközhözba szállították. *Tíz a vontatók közt.* Buzi Mihály nagytókei tanyáján egy vontató buza leégett. A tüzet a gyorsan jött segély eloltotta, mielőtt veszedelm lett volna belőle.

Amerikai történetek.

Irta: **Sima Julia.**

Miss Josephine.

Bencsik le volt fegyverezve. Áhítatosan nézett a lányra. Egy nő, aki védelmére kel egy másik, általa nem is ismert nőnek. Ez a lány az, a ki az elhagyottak fájdalmas könyveit sirja? Méltatlan sors. Csendesén, megadással suttogta:

— Onért Josephine — igen!

— Köszönöm! Ön boldoggá tett! — mondta elragadtatással a lány. — Anyai szomorú bánat után ez az első örömem! Menjen tehát haza. Az a a másik bánatos leány boldog lesz, és meglátja, ön is boldog fog lenni. Nagy az én örömem, mert ön itt volt velünk. Megelégedetten élt. Boldoggá tette az én társaságom, és így nem került rossz társaságba. Tiszta szívvel, felemelt fővel térhet haza és nyugodtan élhet munkája után. Az, hogy engem szeretett, nem bán. Elszokott a könnyelműségtől, mert egy kifűzött célja volt; engem elnyerhetni. Így lett ön megmentve. Azért mondom; szerencse hogy szeretett! Mind ketten boldogok lesznek, és én úgy örvelek! — egy könyesebb gondolt végig arcán. Kitudja talán életében, ez volt az első és utolsó örömkönye.

Elérkezett a nap, amelyen Bencsik távozott. Bármily fájdalmas volt, meg kellett tenni. Adott szavát be kellett váltania. Felkereste Josephinét, búcsúzni akart. Sápadtan állott az eléje siető Josephine előtt

— Búcsúzni jött ugye?

— Búcsúzni jöttem, — mondta tompa hangon Bencsik.

Mind ketten szótlanul sápadt arccal állottak. Egyik sem tudott szólni.

Végre is Josephine volt az erősebb. Nyugodt hangon figyelmeztette a távozót:

— Ne feledje el soha, hogy ön, az én testvérem. Önnek becsületes úton kell járnia. Tegye boldoggá azt, aki öntől várja a boldogságot. Ha pedig, amit hiszek, valaha bánata lesz, gondoljon reám. Emlékezzen meg arról, hogy én még többet szenvedek! Ezt a lépést én értem teszi, meglátja az Isten áldása lesz önnek! Feledtesse el otthon a bánatot, legyen róla meggyőződve, az a tudat hogy becsületesen, gavallér módjára járt el az a tudat, hogy aki önt szereti, azt ön megemelte minden esetleges veszedelemtől, és az ön hűen szerető női társasága, boldoggá teszi az ön életét. A lelki nyugalom a legnagyobb boldogság, lelki nyugalmat pedig csak érezhet, aki tudja, hogy miatta senki sem szenved! Isten áldja, óvja és vezérelje önt gondoljanak majd ketten, együtt a Josephinere.

Bencsik még mindig némán, könnyel nézett. Olyan volt, mint akiből a lélek is elszállt. Josephine szerette volna kikerülni az érzékeny búcsúzást, és így végét vetett minden eszlegetes érzékenykedésnek:

— Menjen, búcsúzzék el a szülőimtől. Egy negyed óra múlva a társalgóban várom önt. Isten vele! — kezét fogták. Bencsik szinte vánszorogva indult meg. Az ajtóból vissza nézett, tekintetük találkozott, látták egymás szemében a könyveket.

Midőn Bencsik a társalgóba lépett, nem talált ott senkit sem. Szét nézett, és tekintette egy kicsiny, félig kinyílt fehér rózsán akadt meg. Megnézte. Láta ekkor, hogy a rózsza egy lezárt levélborítékban van elhelyezve. A címzés, mely neki szólt, a Josephine kezétől eredt. Meglepdőve nyitotta fel. Egy arckép volt a borítékban, a Josephine arcképe. «Good by. (*) — Josephine. Ez volt a képre írva, több írás nem volt egy betű sem.

*) Isten vele!

(Folytatjuk)

Piaci árak.

— Iritz Gyula cég tudósítása. —

Szentes, 1906. július 28.

Ó-Buza mmja 6 frt. 80 — 90 kr.

Uj-Buza mmja 6 frt. 80 — 85 kr.

Ó-Arpa új mmja 7 frt. 7 frt. 20 kr.

Uj-Arpa mmja 5 frt. 5 frt. 50 kr.

Zab mmja 8 frt. 50 kr.

Kukorica mmja 7 frt. 20 kr.

HIRDETÉSEK

Földeladási hirdetmény.

Oroszháza község által parcellázás céljára megvásárolt gróf Károlyi István féle Gyulamezei és Cserepesi birtok Békéssámsón község összesen mintegy 9800, 1100 □-es hold kedvező áron és igen előnyös feltételek mellett eladó.

Bővebb felvilágosítás nyerhető Oroszháza község előljáróságánál.

Oroszházán, 1906 július hó 7-én.

3V3

Előljáróság.

Kanász N. Imrének

112 hold (szántó) nagytökei; 28 hold kistökei; 11 és fél hold alsórégi földje a rajta lévő épületekkel — valamint vekerlaposi 8 hold földje több évre haszonbérbe kiadó.

Kiadó föld.

Özvegy Szabó Istvánné Kistöke 76 számu 28 hold földje haszonbérbe kiadó. — Értekezni lehet a helyszínen.

Vajda Bálint Utóda

könyvnyomdájában

a legutányosabb árakért készülnek: névjegyek, eljegyzési tudósítások, lakodalmi és bál meghívók (több színű nyomással is) levélpapírok és borítékok, számlák, üzleti kártyák, gyászjelentések, lapok folyóiratok, városi, megyei és pénzügyi rovatok munkák, továbbá takarékpénztári nyomtatványok a legbiztosabb és legszebb kivitelben. *** Ajánlja továbbá a kiadásában betonenként háromszor megjelenő „SZENTESI LAP”-ot melynek előfizetési ára egy évre 10 kor. fel- + + + évre 5 kor. Egyes szám 8 fill. ***

Eladó birtokok.

A kiskun-halasi határban és környékén több rendbeli kisebb és nagyobb birtokok vannak eladók, ez iránt érdeklődők forduljanak felvilágosításért Berger Ignáchoz Kiskun-Halasi, ahol kellő tájékozást nyerhetnek.

Friskészítetű köleskása mázsánsként 11 forintért kapható

Bartha Sándor

kereskedő.

Hona-briket.

Mint a legjobb cséplő szén a legelősebb tüzelő anyag főelárusítója

Deutsch Kárpát

a Dréher-féle sör főraktárosa a csépléshez ajánlja a legjobb sörét és mindenféle pálinkáját jutányos árért. Szentesen a vásártéri üzletében.

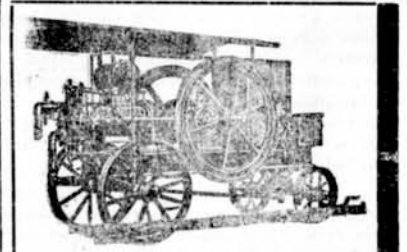
Egy teljesen tiszta új kerékpár villany lámpával felszerelve eladó. Megtekinthető e lap kiadóhivatalába.

Cséplő szén!

Legjobb minőségű cséplőszén bármely mennyiségben kapható

Sarkady N. Ferencz

kereskedő.

CSEPLÉSI ÉS GAZDASÁGI CÉLOKRA legjobban bevált

BENZINMOTOROK

Ipari és malomhajtásra legolcsóbb üzemű

SZIVÓGÁZMOTOROK

legelőnyösebben kaphatók:

BECK és GERGELY

motor- és gépgyárban

Budapest, V., Váci-ut 12.

Lóvy Henrik

IV. t. 735. számu háza kedvező fizetés mellett eladó. Értekezni lehet a tulajdonossal.

Eladó föld.

Hevesmegyében Szücsi község határában Gyöngyöshöz 1 órányira 330 hold nemesi birtok rendkívüli kedvező fizetési feltétel mellett eladó. Herét dusan termő, szőlőnek is alkalmas. Bővebb felvilágosítást ad Csonka Sándor Fábriában.